

هو بهر اولیاء محمد الهی
هو بهر اولیاء قهر الهی

کاشف السطوح

در حالات جامع الکمال صاحب کمالات حضرت سلطان شیخ خرم

مخدوم رحمتہ اللہ علیہ

من تصیف لطیف شاعر کرامی عبد الواب صاحب کرامت

بحسن سخی پیر سیف الدین حسنا مسعودی

حسب من مالمش

شیخ غلام محمد بنید ستر تاجران کریم صاحب کرامت

عبد القضاة قاتان رحمتہ اللہ علیہ
شیخ رحمتہ اللہ علیہ

بیا اول تعداد ۱۰۰۰

اعراض

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آسمان و زمین پرسانه کرن
 مشرق و مغرب و شمال و جنوب
 وقت و وقت بستان تروتازه
 مشرق و صبح مغرب اندر شام
 ساعت تیر گاه چاه آسان زیاد
 چهره مقدر به نفس موزون
 تعاون انقیض قدر تک روش
 کینه سپین پاک کینه بنایا که
 دیوت اندر پتے بنو اظہار
 قطب ابدال عوث داهل قبول
 درای پاکان زمینع پاک
 مست و محبوب ہم حبیب اللہ

حشریم ظہور پانہ کرن
 آسمان ستارہ تعاون شوب
 چہرہ مقدریمہ باندا زہ
 اقبال و پس کرن آرام
 زونہ بوزت چہرہ پرت و تہ
 گاہ ندر تہ گاہ چہ آسان ون
 بیت زبیش ز آدمی گردش
 اوین و زن شرفنا کے
 اوین اندر چہ پد اسرار
 درای از خاک انبی اور رسول
 ہمہ پیرو بنی حنا کے
 عارف و عابد اولیاء اللہ

دری از خاک و چہرہ پانہ کرن
 آسمان ستارہ تعاون شوب
 چہرہ مقدریمہ باندا زہ
 اقبال و پس کرن آرام
 زونہ بوزت چہرہ پرت و تہ
 گاہ ندر تہ گاہ چہ آسان ون
 بیت زبیش ز آدمی گردش
 اوین و زن شرفنا کے
 اوین اندر چہ پد اسرار
 درای از خاک انبی اور رسول
 ہمہ پیرو بنی حنا کے
 عارف و عابد اولیاء اللہ

سوغت نیویش
 سوخت انیس
 سوخت انیس
 سوخت انیس
 سوخت انیس
 سوخت انیس
 سوخت انیس
 سوخت انیس

چہرہ مقدریمہ باندا زہ
 اقبال و پس کرن آرام
 زونہ بوزت چہرہ پرت و تہ
 گاہ ندر تہ گاہ چہ آسان ون
 بیت زبیش ز آدمی گردش
 اوین و زن شرفنا کے
 اوین اندر چہ پد اسرار
 درای از خاک انبی اور رسول
 ہمہ پیرو بنی حنا کے
 عارف و عابد اولیاء اللہ

در این کتاب که از دسترس
مستوفیان و محققان
در امور دینی و تاریخی
فوق العاده است و در
مشروع و مفید و در
کتابهای مشهور و در
والتوفیق جلیه و

ایس سو نور بنی حب بلوہ سین
 اولیاد انبیانہ ہم مرسل
 آؤس بلوہ والو نورک بلوی !
 ملک و سجدہ نورہ سی کن دلو
 فیض حق آؤس نور ال نور
 چھو پھو فیض ہم پھو ی اسرار
 آؤس نشیث و اتو کی نور
 پکارت پھو تابہ ابراہیم
 یوسف اسو تیوت حسن و جمال
 والو اسرار نور تا موسیٰ
 آؤ نور بنی لعبہ اللہ !
 کہ شجہ سین جہان روشن
 فیض نہ نور والو در آفاق
 فارس و سند و سندوستان

با غم و سوز حق مجسود سپین
 غوث تہ قطب کامل و اکمل
 تل نیو آدمی ملائک خوی
 نوز نے بار سر مولا ہستو
 او عالم شمس نشہ بظہور
 بیت جہا نش اندر دکان الوار
 ادہ از لوح دراوندو سو ظہور
 آسو ہر کینہ نوز کوی تعظیم
 پورا حسن نوز کوی مشق ال
 پکویہ سرتابہ حضرت عیسیٰ
 قول گل مظہر رسول اللہ
 گو تر و تازہ دین کوی گلشن
 از عرب گو تہ پیو بروم و عراق
 چین ما چین ترک و ترکستان

این کتاب به خط میرزا محمد علی
 در شهر تبریز در سال ۱۲۸۵
 در روز پنجشنبه ۱۲/۱۲/۱۲۸۵
 در شهر تبریز در سال ۱۲۸۵
 در روز پنجشنبه ۱۲/۱۲/۱۲۸۵

۴
تبرکات و شکر و مدح و ثناء و تحسین
و تحباب عمر بن عبد المنذر
و کرمشوی شای تاراج
و طوفان باج
و توفیق و توفیق
و توفیق و توفیق

کتابخانه خانی خوار
محمد بن ابودون شاهی
ابن عصفان حضرت عثمان
کرویشی بابا

در میان هر طرف
 در خلافت شریف
 در میان هر طرف
 در خلافت شریف

میرزا حسن علی از اساتید
میرزا حسن علی از اساتید

بخلافت گری به تخت جناب
آسویکتا سو شاه بود و حق
در ولایت سو گنج سجان
در جہاں کاہنہ نہ تھو دلیراہ دراو
گل اسلام تہرہ تمسنرہ پھل
در امامت سو لوز حق چو شمع
تس نشہ دراو گنج حق پر لوز
فیور سوی فیض اودہ در ہر جوی
سو چھوہ گلشن تہ اولیا گلزار
یم نہ وادہ سلسلہ چھمت سند شاخ
مشک پیمان گلاب ہم سبیل
پر تہ وکالہ کے خزانچ جوئے
سارنی واژ تا علی بنیاد
لکھ پیران سہروردی من

پس علی ولی ولایت مآب
د تونہ زینت بدین از تقوی
در سخاوت سو آسولاشانے
شیر جبارتس چھو پیوست ناو
شاہ مردان صاحب دلدل
از سیاوت سو دیکوی منبع
سمہ اسرار حق تہ فیضک لوز
وراو تس نشہ من سو نورک بوئے
پکور سینہ لبینہ سوی اسرار
سو چھو بینہ بلانے ایں کاخ
تتہ تھوہ رنگہ رنگہ کھلیت گل
ہر تہ گلچہ اکے دکاچ بوئے
قطب ابدال و عارف و اوتاد
مہ چھو مطلب بوادہ مردی من

میرزا حسن علی از اساتید
میرزا حسن علی از اساتید

میرزا حسن علی از اساتید
میرزا حسن علی از اساتید

میرزا حسن علی از اساتید
میرزا حسن علی از اساتید

چہرہ مبارک و سرمدیہ غافلہ
 شکر طریقیہ اندر از ان غافلہ
 چہرہ مبارک و سرمدیہ غافلہ
 شکر طریقیہ اندر از ان غافلہ
 چہرہ مبارک و سرمدیہ غافلہ
 شکر طریقیہ اندر از ان غافلہ

یا الہی بیاس حضراتان
 دونوں عالم کرمیاری
 بیہ تھاوم ہمیشہ خوش گذران

بیہ از بہر حضرت سلطان
 زاہمہ تھاوم بدی تہ بیکاری
 دم بہ اسلام عاقبت ایمان

منقبت حضرت سلطان شیخ مخدوم رحمت اللہ

بوزہ مے داد حضرت سلطان
 یاد سلطان چہوم مدد مہروم
 چہوم مہ بڈ سایہ بیہ سرمایہ
 چہوس بوسلطانہ سندہ کو چک مہون
 بوقتہ چہوس در دماغ سلطانے
 از بشارت مہ وارہ چہوم معلوم
 تم بجلد بریں اثن ساری
 میر سید جلال الدین مخدوم
 باتقین ہنس کرن آوازہ

کرہ مے شاد حضرت سلطان
 کاسہ مے غم تہ چہوم مہ سوی ہرم
 حکم سلطانہ سند چہو پر جانیہ
 بہر ت الکاه زانہ قدر و قیمت مہا
 در جہان پیر مہا لاچھو لائمانے
 یم مریدان حضرت مخدوم
 چہو بکھان شیخ آل حسن قاری
 آسوکبیس اندر ہاں علوم
 چہی بشارت ز حق سین ہمتانہ

چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان

چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان
 چہوم و سلیمہ حضرت سلطان

لکھنؤ کی ایک عظیم الشان
 لکھنؤ کی ایک عظیم الشان
 لکھنؤ کی ایک عظیم الشان
 لکھنؤ کی ایک عظیم الشان
 لکھنؤ کی ایک عظیم الشان
 لکھنؤ کی ایک عظیم الشان

مه کرم پیغمبر که نه معلوم در پیش
 بود موتات چو سحر در پیش
 بود چو سحر پیر و نه پیچی نازان
 است دو به چو کوفت و شان یاسطر
 و بخش پر سویت لبو چو یایا و
 پس شبام و صباره چو یایا و
 پر سلطان و ن کر که ازاد
 کرد سلطان نه رنج و غم
 زانه سلطان میان بد اعمال
 کرد و در یک آن
 شکست و در یک آن
 شکست و در یک آن

گاه بی گاه کاه بن کاه
 ساری عارفی سوچوی دلم
 دوزخ وشت خلق بد در
 در آینه کاهنه کاهنه غافل
 ساری فقیه از سلطان
 بیست کاه کاه میاب از سلطان

و پومه پانس به امر چوئی پالن تلم آغاز حق الون انجم یا الهی زه دانت او م اند سقا و منظور میا لوه کاشر شعر گشرونه کینه مه دس بهن رنگار شهون بنجامی مه سرفه آلس مت ساقی اوم ز حجام عرفان می دینه سوی مه عصف کاسیت	نیتک شرط نخه چوئی والن مه اته سعیتش اته اتام کر ز رحمت بیت منده گلقد بیت عیطس چو سخت اکس فر به ادب گشرونه کینه مه دس ون معانی کرس بو شوق مت لبه نه ان می ز رفیع سلطان پے گشرونه صاف دل چو آمینه
---	--

در بیان ابتدای کتاب سلطانی مطابق کتاب سلطانی فارسی

عشقه کستوره کڈ ته بکھنی ووش از سر شوقی ذوق دل کره باز از خدا چھی ته بڈ مهر بانه به روز خاص حضرت سلطان	لوله چی بوله مر حیا ش باش رازنه کے دروه نازنه کره آواز کر ته کا ستر ته شرح سلطانی چول غلامان همه شهبان جهان
--	--

۱۰
 در آینه کاهنه کاهنه غافل
 ساری فقیه از سلطان
 بیست کاه کاه میاب از سلطان
 در آینه کاهنه کاهنه غافل
 ساری فقیه از سلطان
 بیست کاه کاه میاب از سلطان

در آینه کاهنه کاهنه غافل
 ساری فقیه از سلطان
 بیست کاه کاه میاب از سلطان

شیخ محمد زاهدی زاده در شهر نیشابور
 در روز شنبه ۱۲۰۰ هجری قمری
 در شهر نیشابور
 در روز شنبه ۱۲۰۰ هجری قمری

بن نبوی پرت کتبی شرح کرم رحمت حق شمسیت آمین کجوهی حسانی ته جامی ثانی شوق از شیخ حمزه سلطان فوق شوقه کے زوره دوره ناول گور خازینا چمه پارسنگس پاؤ بوتہ جمع حیدر پاران اس یوسف کثر بہانہ سترک کون رویہ یوسف بہ پیرہ زن باوم از دل جان دارہ مقاوم زان مہش ہنرہ سہرہ دروی تھا	اسوہ کریمہ دفتر اہ کرم نثر گو نظم از بہار الدین تم کرن نظم نثر سلطان ای وچیت گو دس غالب شوق فاری بیتی کرہ کشر یوت منہ شارح اندرای ناؤ بوجہ منہ پات سترہ وٹ متھ دس اے وٹاب ترجمہ بہ کاشر چاؤ سوہلے بلکہ سایہ می تراوم یا اکھی حضرت سلطان مہ اندر عام نام مروی تھاؤ
---	---

در بیان اولد شدن جنم الاولیاء مخیر عارفان جناب حضرت
 سلطان شیخ حمزه مخدوم میگوید

حضرت شیخ حمزه ربیہ لو	عوث الاعظم منیب افسر انو
-----------------------	--------------------------

۱۱
 بام ال فوج
 حضرت شیخ حمزه کرمی
 پانزہ دہہ کہ تہ دیوہ ملک ان
 شاہ لولاک با عہد اصحاب
 در حجر مسجد اندر حبس
 امیر اولیاء ربیہ کرمی
 در کتب خانہ

چھتہ معصوم
 کتب خانہ
 گاہ دوران
 گاہ پیران
 گاہ دیوہ
 بعضات

۱۴۰۰
 صاحبخانه
 یوسف بن اسماعیل
 یوسف بن اسماعیل

تشیع است و در کتب معتبره
فیض حق است و اینست
گفته اند و آریاه که
سینه از لونی بی یک با هم

۱۵

شیخ احمد سوکبر عرفان آسو
آسو در علم باطنی و انا
چاکل از پست تخت آنحضرت
تم نه که عزم بیان سلطانی
تم چو که مریخی روایت است
میان دوش سو آسو عیسی دم
آسو آسان لبغفل استغراق
سو تهوی آسو محو نور شهود
که شور و تش خطاب دیوانه
کینه بدت آس تش پت لاران
آسنه کینه و نان تن فیرت
دوبه که بوته شرن سیتی

بود جهان را که یار است روزگار
با چو پیر وانه دون مرا غنم بود
شوق اندر دلی غلبی
که همه چو ظالم شباب خضر
پیش کوه کین یارستان
سوا آسمان بانی بانه
تخت خدایی بانه

[illegible]

شور و جلال و شرف و جاه
 شویب اعتنا به مشورت و چون ناگاه
 باین ماران شتر زنده و آن کز کرب و سختی خون
 و درینچه ببار کزینت کیم بکوشند
 بپوشانند و در مانده

که در تحت کیم کی
 اندک با دیر
 کجا وزن خافین شرف
 کزین قیاس است
 زود و آنچه جاست این

عقل حیران اندیش ابرار
 عاقلان به چنان بودیم زار
 اولیا نامی خدا بیش
 منکران زان مژده مدد
 ادیب دانش دهن گاه کاران
 داروی دل شفا بیچاران
 ادیب ریه کزین تیر و زهر
 طیفین از خدای پاک جدا
 قمر یاست ببار و بیابان
 قمری ناداده و بیابان

<p>از کمال و کرم نظر که تم از کرم سوی من ز گاه کرد گوس از پیته همه شانی از خورد خواب می کرم نفرین دو به که لبوی صحرادر او یم لوک شریه به پایان سنگ بیخونه فیرت کرک تن کن بوی کرمه منظور گوس تش همراه لگ و نه کنه سخت بیوایه مه تمن کن نظیر یم ناگاه تم ازاں یک نگاه ساری بود حضرت شیخ گوسٹھاء بیتاب یہ مہ و فخر تہ مالتوت یعنی</p>	<p>چہوس بود خاک سبیه مہ نہ کہ تم گوس از کار و بار دنیا سرد پیوس در کوشش خدا دانی کرمه منظور ترند وی آمین مہ و لوک یاد اک نصیحت تھاؤ بیخونه آسک گھران نہ ویت تنگ پاتمن پٹھ بنک عداوت جوہ شور جماعتہ جمع پین ناگاہ بلکہ کہتہ کنہ حشرس آہ پے ویت تم سناک بر سر راہ افتادہ سناک خواری رود تیر وید سان مکن و چھک لعاب خون و راہ کرت تہ بے معنی</p>
--	---

از حیوان و کرم و کرم
 از کرم و کرم و کرم
 از کرم و کرم و کرم
 از کرم و کرم و کرم

[illegible]

آستس تیرگو رسٹھاہ جنجال
اول سال مالمی سوزکات
بہر ہر کار پرت اکھا بانے
اسو آسان بکوه و دشت اندر
گو کٹھاہ اکھ بکوه خود مردار
مارتھم کہوت مہ ازنیہ بڈ تقصیر
چھانہ لوک روزہ ژالیہ سورے
تم کمن پیش بابہ عثمانس
مود ناگاہ مہ و اتناوس شراک
کھش کیمس چہہ تہند بڈ اقبال
کیہنہ رنن از کیہنہ پگہ کتہ رٹ
کرتن خوش سمہ مکرہ مازن
آس ساری کھش سچن مہمانہ
تیکرت بڈ گناہ تیرہ ای نادان

با دو چوکی نشاند
 است چو مردی که چو نه پیر
 است چو خدای یون ته بیچشال
 نامم از کار خویشی شمر مننده
 ریخته دامنه شیخی نالان
 نفس انسان سی و نه والان
 سر اگر کفره و نایت طاهر
 باز نم می نده ده حقیقت میانی
 با بوی مشکان مدم که می
 بر آید در مکتب چای

در این سال که از شمس ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است

رفته رفته بجای مطالبات
 بایه عثمان گره متند تراود
 تم تهتد چال چلنه ساروی دیو
 یه چو مردار بوی کفر کر آم
 صاحب خانه آس بیگانه
 یه چو دشمن بکر لاکت یاه
 چو نجاست یته به بالحرآم
 لب کرده ز آب دشمن تر
 حیرتش توالتن سپن بیزار
 آسنده به راز معنی
 وراو فوراً بلب نشانه کرت
 تشنه لب رای تم به شتاب
 آس رافض ته مرتد و مردار
 کرده مردار باز دانه و آب

بیه وارا هتن لازم سیت
 صاحب خانه پیشواتش دراود
 حضرت شیخ حمزه یامت بیوٹ
 مضطرب گوگردن سٹھاه ایرام
 چوم ایوان بوی کفر زین خانه
 ابدانه تیوک هم مردار
 مه چونه تاب گوس بے آرام
 ای دنت دراو شیخ تیز نیر
 بایه عثمان اندیس اسرار
 دیونه معنی امک حذارانے
 سوتنه فاقه تته به سانه کرت
 کمونه کینه کینسه چونه تمند آب
 گے کینه دوه ننو سو بد کردار
 از سر کینه آل خیش و خراب

در این سال که از شمس ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است

در این سال که از شمس ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است

در این سال که از شمس ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است
 و این سال که از انبیا ۱۰۰۰ سال است

۱۔ خلیفہ
 ۲۔ خلیفہ
 ۳۔ خلیفہ
 ۴۔ خلیفہ
 ۵۔ خلیفہ
 ۶۔ خلیفہ
 ۷۔ خلیفہ
 ۸۔ خلیفہ
 ۹۔ خلیفہ
 ۱۰۔ خلیفہ

19

۱۹

تاجیک مال اندرال ملک
به سو مشغول درین روز و شب
با طبعی عجز شجاعت
بوی خوشی و صفی از غطا و اند
کشتی یام کوه و دشت
کو سوبر خالقا و شمشیر
سوملک شمشیر چاکلین
روین بن

موسولہ منوئی بستانہ
خالقہ برای اسرار
موسولہ فاد
مارے دہ کیست بلغین
مستوی بخت دایہ و دیب
اندیزان ملک
اسوسم از دہ

کانه در یک عمل مقرر رود
 شاد و شمع ز فرع اصلک پی
 ات خیال و تون بنظر واد
 و التوت جایه بایه تش ناگاه ؛
 تش و پون گوشتاره در مکتب
 از سر خشم تش بقهر عتاب
 و اتناون گره بصد خواری
 عهد کرتیم بخویش یام بله ؛
 کرده نه کینه نه کارا بارا ؛
 همه کینه از علم دین داری
 بعبادت کردن زیاده دل روشن
 یام فاسخ ازال کدورت گو
 گوشت پاک تش اوده همراه
 شیخ اند عارفان اسو

چون گدایان شهران بخت از کفایت
 بر دست سربازان شهران بخت از کفایت
 بخت از کفایت شهران بخت از کفایت
 بخت از کفایت شهران بخت از کفایت

بن درویش تم بهمان
 گدایان در این سو قنیت ساو
 سوی مسجد بویام راهی گوس
 بر دور هم مه اتحه منزه پیچ
 آیس اندر و تھوس بوجاموس
 نه مه امرکان بود و هم حساب
 گوس در خانقاه سجاسه تر
 آس یم سحر بے اندر درویش
 دیو متودا توخا و ماه ناگاه
 لغمتاه کھیا و تم بلطف و کرم
 گوس نام سٹھا بود و رب تاب
 به نصیحت کردن مه تا و بے
 تھه دریں کوچه باچو کیا هکن دن
 چھے عطا از خدا تھه سطلانی

بوته گوس بر و نادانی
 زه زه در هم و تن غنیمت زان
 خندش مندر و برت بوناگه پیوس
 بیہ مروار جامه نالک گیم
 مه چھلوم پان تیرہ متونم حبان
 نه مه اسوم حساب نهنگامه
 کره ناکیاه کدوم نه حسابمه تر
 بو و حیت آی تم مه ساری پیش
 صبر کر لد خدا ی رتو بو گاه
 بیہ تم و تنه ژور ژور در هم
 صاحباه اکھ مه پیدہ گو در خواب
 لوت دن مدر مه بوت شوب
 تھادمت خالقن قدر مین بسن
 بتره چھنه کینسه پٹ مھر بانے

وعدہ کردے اگر مروتی
 تھتر نه دن با بہمنے
 یک پراسہ کا نہ صفا کیشا
 عازفا با عیب درویش
 سو گھڑہ دیوہ
 مہم کو نہ بختہ شہبازا

دانش درین حضرت
 حضرت لطف الدنک
 حضرت محبوب العالم

اندراں خانقاه عالیہ شمال
 مالک اسو صاحب عرفان
 نادتی سو شیخ لطف الدنک
 لوی دران طلقہ دالار
 چھوٹا لکھو اندراں دوراں
 دی شہرہ درویش علی رزاد
 لکھو اندراں بخت از کفایت

دوست یار منی یار من
دکتر ای که یار من
مجتهد که مت طواف بیت
ای متقون بخشش
چو دیوان شیخ گویس بولط
شاید از نیره داره مبارک

لبتہ از داد حق تخم ثا شیر
آسویت جایہ تش پوان اذکال
آسوت سلیم پران شیخ مگر
چہ ولد نے اس یہ خاصہ سبق
از دل و جان تش کران سلیم
وہ در کی آسوا اندر آں درگاہ
آسوا از فیض باطنی دسی
گوس غالب شوق پیوس ہوس
روونہ بیہ کینسہ کن مال
روز و شب آس نالہ زاری تش
سو گھران آسوا ز صفا کیشی
ور فقیری خویش بہاوت زان
رازہ ہو سزاہ مہ تراوہ ناسایہ
رافضی زور حکم و بد بہ آسو

پڑنے کثرت و ہدایہ تہ فہم سیر
اسو استاد سی پر زمان ہمال
استادس گمانہ جکا وگر
گوس معلوم از عنایت حق
اس حیدر چھان ^{تعمس} تعظیم
حضرت شیخ حمزہ در یک جا
سال عمر شریف و آلوک سی
زمانہ تم پیر ظاہر نے ال پس
طالب راہ حق سین از دل
عشقہ در اس بقراری تس
اسو بیتبایہ یو یہ درویشی
یس اکھاہ اسواندر آل ایام
تس نشہ تم گھران بے وایہ
ہر طرف اختلاف مذہب اسو

صاحب الہی راز کا نہہ آ سے
 عارف ہا یکباز کا نہہ آ سے
 از زکاء کرم مد فاضل
 آم رہبر مد گوم غالب ظن
 و اس لار ان و چہ مد دریا لا
 چار سو کوک صفت بصفہ وارا
 یکطرف شاہ یکطرف مسکین
 یکطرف فاضل

چارسو کوک صفت بصفت
یکطرف شاه یکطرف مسکین
یکطرف غلامان یکطرف تکیه
کاهنیه یکطرف خلق ساسه
یکطرف کینه یکطرف قدم ایران
کوچه بازار یکطرف گنجینه
طرف سلطان کرم جوان
اس با حاجی احرم گویان

تہ پھر بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں
 بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں

بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں
 بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں

۲۲

بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں
 بیوٹ دون شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں

تاف ہر جایہ مہ شہر و چھم
 خواجہ کچھ کچھ در خیالت اس
 بہ ادب الیادہ صف و صف
 خاصہ تخت و چھم پر از یاقوت
 جلوہ دت آفتن ز عالم پاک
 کہ بجرباب تختی ٹھہراہ
 بیوٹ سرکار خاصہ بجنور
 جانشین رسول بالتحقیق
 محرم راز ہای خاص بنی
 یس سین مقتدری رسول خدا
 بر سر تخت آداب دستور
 زندہ عارف سو حضرت عمر
 خرقہ لیس آسودہ زندہ کلامن
 آسوتش شاہ عادل جندہ

دارہ کن دارہ دو پہر و چھم
 گوس فکر اندر چہ حالت اس
 لشکر اکھ و چھم چار طرف
 گوس آگاہ عالم ملکوت
 بر سر تخت آفتن لولاک
 مسجری منہر سو تخت شامی تراو
 بیاک تختہ پیدہ گوازلور
 بر سر تخت حضرت صدیق
 بار اول بکار حق طبلہ
 ہم ادا کرہ تم نماز سدا
 تس پتہ بیاک صاحبہ پر نور
 صاحب عدل و داد و انشور
 شاہ منہر و چھم حب زمین
 پکچہ پکچہ سو ساس پیو مذہ

وات پامت سہ سو و فور
 شک عطر و کلاب سہ سو و فور
 گدہ حضرت مسیح جان و دل
 بور اسے شہنشاہی کے لئے
 اس کے تخت پر شاہ دوزخ میں
 لوگوں کے لئے شاہ دوزخ میں

سید ابوالحسن علی بن ابی طالب
 علیه السلام و آله و سلم
 در شب و روز غیر این سوس
 و اول زن دوا می کشد ماران
 آسونیه کهنه ته مریقیاس

بوس از وعده بهرین پاران
 در شب و روز غیر این سوس

در خوابیدن حضرت سلطان شیخ حمزه مشرود سید انیر
 طاهری یحیی سید جمال الدین نجاری رحمه الله علیه

حضرت شیخنی و چون در خواب و چون شیخ صد مبارک باد آبی سوی پس نه آرد و آسوی مرشد و پیشوا به تو آمد چه وی هوی محمد خاندان بنی سلسله خاسن تاحسین و علی قطب وقت نبوت هر شیخ زمان بهت اکس آفتاب زن معلوم والو از رات شهرس اندر تراو	و شخصاً دوان پرا ز تب تاب ای مرشدت درای از ده مراد نه بیس پته جستجو آسوی و انت بروت از برای تو آمد سید از سلم سید عربی پشت در پشت قطب و شاد پایه بیدایه سالو جایه امان شیخ سید جمال الدین مخوم حاصل داده چانه بابت او
--	---

سید ابوالحسن علی بن ابی طالب
 علیه السلام و آله و سلم
 در شب و روز غیر این سوس
 و اول زن دوا می کشد ماران
 آسونیه کهنه ته مریقیاس

صبحی در این زمانه بنجام
 بود آن گمنام شهره بین
 بوی آن خضر خجسته والا
 گویا از فیضش عجب عیالاه
 و چه از چهره اش کو تانیه
 در این زمانه کلاه خنجر
 سید ابوالحسن علی بن ابی طالب
 علیه السلام و آله و سلم

در شب و روز غیر این سوس
 و اول زن دوا می کشد ماران
 آسونیه کهنه ته مریقیاس

رتبه آن گزینان زین
 بنو ستمخان بست خود از کمر
 دگر است سیدین سکن و سزای
 ساروی که پدید چو کین است
 ساروی که پدید چو کین است
 ساروی که پدید چو کین است
 ساروی که پدید چو کین است

که یک کیم مه به به چینی جبار
 مه کنه و له چو یی زه بدشانه
 گو مه روشن شبانه ساروی حال
 است دار انتقامه چو م معلوم
 بیهیم فیض از خدا واتی
 بیه از نام یته کرت تعلیم
 باد هم حال چپا نو پاتا سر
 مه سپن کشف داره ساروی حال
 زه مه که یک سپرده از درگاه
 متنه ریک سبام فرزندی
 چچی بهر کاره استقامت جان
 که توم ستمگاه مهر بانی
 اسو خاطر به پیش نان و کباب
 نه چه جوراه ته مازینه وانه

چو یی ستمگاه پایه زه داو خدا
 از دودی نیز چسب سبکانه
 و چیمه چاوی صفات قرب کمال
 کار و بار تو زاد بود و بوم
 بیهیم یک زه بهیران سیتی
 گیاه پروته گیاه که روت و تسلیم
 ما و نم پایه چپانه کوی و نجر
 چپوک زه دین اندر بلند اقبال
 ون بنک عنقریب ششاه شاه
 که پن کارم دی و نجر سگند
 استقامت از صد کرامت جان
 قدر و ان به حجت جان
 که متون استقامت مه بروته حجت
 که عنایت حضرتن پانه

سبک و نه بد به به
 حضرت شیشی بیست
 از دست شوشاره
 از دست شوشاره
 از دست شوشاره
 از دست شوشاره

مه بهر کاره استقامت جان
 که توم ستمگاه مهر بانی
 اسو خاطر به پیش نان و کباب
 نه چه جوراه ته مازینه وانه
 که عنایت حضرتن پانه
 که متون استقامت مه بروته حجت
 قدر و ان به حجت جان
 استقامت از صد کرامت جان
 که پن کارم دی و نجر سگند
 ون بنک عنقریب ششاه شاه
 چپوک زه دین اندر بلند اقبال
 ما و نم پایه چپانه کوی و نجر
 گیاه پروته گیاه که روت و تسلیم
 بیهیم یک زه بهیران سیتی
 کار و بار تو زاد بود و بوم
 و چیمه چاوی صفات قرب کمال
 از دودی نیز چسب سبکانه
 چو یی ستمگاه پایه زه داو خدا

ستمگاه مهر بانی
 اسو خاطر به پیش نان و کباب
 نه چه جوراه ته مازینه وانه
 که عنایت حضرتن پانه
 که متون استقامت مه بروته حجت
 قدر و ان به حجت جان
 استقامت از صد کرامت جان
 که پن کارم دی و نجر سگند
 ون بنک عنقریب ششاه شاه
 چپوک زه دین اندر بلند اقبال
 ما و نم پایه چپانه کوی و نجر
 گیاه پروته گیاه که روت و تسلیم
 بیهیم یک زه بهیران سیتی
 کار و بار تو زاد بود و بوم
 و چیمه چاوی صفات قرب کمال
 از دودی نیز چسب سبکانه
 چو یی ستمگاه پایه زه داو خدا

چھ ایک تین چھوٹے نشتر
پتی کی موت میں صاف ہو
کان دیکھ کر مہیا کی جوت
بیر سے رات حضرت پشیمانی
اس وقت کے زمان و مرشدی
میں فیض کی بقیہ پروانی
۲۵

یک پویشیده کنج حجت است
بر کفن نه میا و لغت است
گونه آگاه کاغذی نظم راز است
لبونه دلت کی بنیسه فیضه درواش
مردوا کاغذی نه تنس بین طالب
عینه کویش غالب
اکمال

[illegible]

پیر و پادشاه
ای دینت گو براه روز را
بخش شاهش

در بیان کیم کردن حضرت
محبوب العالم در حق مرتبه
یعنی سید جمال الدین بخاری

۲۰

واه دده چمن موسوروم آرب
 بار اوم ته پوپس درتب آرب
 باره داده همه پچم
 سینه از درو جبره بیان
 گنگو مسه پینس
 باره شندر گنگو
 زنده الت نوار گونین
 خون صبر و قلم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

چراغی لبه کمره بهمن سواد رقی
بلوچه و دبار بهمن سواد رقی

الحمد لله رب العالمين

چو ملک کهنه شسته پیرا کس
لوت شرف چو تپتی تنفس از کائن
مینه کهن سہی صفت ملکن
صاحب معرفت بہ خشاکی

نہ تھوڑے میں اور اب
بیشک نہ کہ کفر و لیس شیطانی
اہل ایمان سے فرماں
تو یہ چونکہ کاہنہ الیٰ افلاکی

۳۳

یادداشتی
مکتوبه
نشان
زبان ایشان

بیمه و دی گنگد باین آیین
کو بیرون من مخرجی کون
بیگانه نقیب بر خود گو
مطلق تنقیص بر خود گو
احسان در لباس احد

در بیان شیخ احمد حاکمی
 از بیعت کرامت از توفیق و توفیق
 از بیعت کرامت از توفیق و توفیق
 از بیعت کرامت از توفیق و توفیق

شیخ احمد حاکمی
 پیدمالیدن خرم

۳۴

و ده تیغ کن گهراں خیال تسل
 و پیده دالسته آسولش مشهور
 به چوپونه در همه صفات تسل
 هم تماشاچه عالمس هم سوئے
 سو چوپون رنگ پانه در رنگ
 گاه یوسف گاه زلیخا چوپونه
 گاه و چوپون مولوی گاهی منصور
 بتندی حلوه اسبه کوناگون
 کونرس سو کونوی کنراوان
 رقت نشان و صنعت و حکمت
 تس بیوا کس چه شهنشاهی
 اے دایب از خزانه وحدت
 گفتگو چانو چوپونه تاثیر
 یس یکا سنه پنه اثر

ز تماشا بنان کمال تس
 یکنه غمیر از خدا چوپونه موجود
 رنگه رنگه به رنگ ذات تسل
 سو تماشاچه جهان هم سوئے
 سو چوپون روس و روم هند و ترک
 گاه بیلی گاه محسنون سوی
 حلوه و دست تندوی به روی نور
 سوی زهر حلوه پاکت به چون
 سو کنوی لچه کرد و پیه نادان
 لغت لطیف قدرته رحمت
 تس یواسر سبر هم دای
 چوپونه تاثیر کشته آل لذت
 به چوپون عالی شأنه تقریری
 تس تک گفتگوی کیا چوپونه

شیخ احمد حاکمی
 از بیعت کرامت از توفیق
 از بیعت کرامت از توفیق
 از بیعت کرامت از توفیق

از ازل تا ابد
 تس از علم کلام
 تس از توفیق کلام
 تس از توفیق کلام
 تس از توفیق کلام

متفق آسئی تہہ در جنت
 جنتس و اتنی چہ خاص چہ عام
 مہ تہ پورم ز غیب پانہ سد
 بلکہ پانے بوات کتہ ناصر
 جنتی لوک ختم ویدت مند
 چھوسر اسر فصول تے تاثیر
 شیخ کوتاہ چھوگو متن سادہ
 اسہ منزہ خبر چھپہ کینہ
 یہ و نان اسہ پران امسا نہ
 یہ کلامہ اپنے ہو بے استناد
 بلکہ اسوس پور بلا غنت منیر
 چھونہ چون بلکہ علین یچوں حصس
 آیہ ساری کتابہ بہشتی الفور
 دعوی ات حق مطلق و تو

چو کی شمع ز غم دین کینرا
 یونان و یونان و یونان
 عاقلین پس چو یار یار
 خفته زان و زان و زان

چو عقیقه طهرین سرباوان
ازین پیش حال خویشاوان
و چو نه خواست از نه شایگان
بدو آینه بیه از عالم پاک
اولی بخت و طبعیت و راه
کو کسب سوغات و دیار
و آینه خلق خاصه و زانی
و دست خونی

[illegible]

دانه کونه ز چاشمش
کوبیدم و فوسش
از غم پیکر کوبیده
ای کجاست که چون زلفش
کشته زلفش زانگاه غیب
مهری ناز چویتش
بهر دست در دور

ادبیا یوم بدو کو تالاب
بجمل و کرم علی
دو قلمه فانی تهری زیادہ کمال
ساری پیشتر منعم نال
ساری کا من بو اہل گیس

بیهوشی و درون من گونزیده
 کوس تپش و نوم به ساروی حال
 چاره ناچاره تشنه نوم رخصت
 شود سین من مکنه کنش پوش
 کنده ببری من اس و حنظل
 و در اسوم من نفس نفس
 ای پیران کوس تا بخانه پیر
 و آتشی بوژا و من خس و لوت
 و در میلت بهر تابان گو
 فانی از خود و من فنا و جو و
 لب و شرف یام من رعیت پیر
 زن بو اصف ز فضل بر و ان کس
 با سلیمان نبوس نام پیوست
 من نوی بهوشکوی بشارت گو

فاضلین فضیلتہ سے افضل کسی
بہ بدین خیریت صاف سین
دوست از قافۃ التجاف سین
زندہ مرده نہ مرده کے زندہ
نہ منزۃ الذل سین

که خدای این
همه را می بیند
و در حقش هیچ
اولیایی نیست
و در حقش هیچ
کس نیست که
در حقش هیچ
کس نیست که
در حقش هیچ
کس نیست که

چو کس نصیب و تقدر
 از حد اکثر یاری
 چو کس نصیب و تقدر
 از حد اکثر یاری

منتهی تریوت استادین
 و پورمه سلطانہ فی خلوت بہ
 پس بہ اطراف لاریو محض بو
 سوچو مشہور لاری اندر کام
 تیلہ مولہ رلوم مقام قراء
 تیلہ مولہ فیض سلطانہ
 تہ فیضک خزانہ چھی وشن
 یہ قوتات مہی از پیر
 ادہ اسون کفرم مہ لچھ دفتر
 حضرت شیخی بوہوش سیت
 اس طالب نش سٹھاء سوزان
 مہ چین زیادہ بو عنایت پیر
 بو لایت مہ نش ساری ات
 کینہہ چھا ابدال کینہہ بے اوتاد

یہ بود نہاتہ تہ نہ یادین
 از فراشہ پالنہ لذت ہمہ
 بر سر جوہی بار بو محض بو
 جبہ منہ چوتیلہ مولہ نام
 سوی وطن مہ نوم آخر کار
 چوتیلہ فیض کین سلطانہ
 بدویان کفرہ کاہنہ بے توشن
 ینہ اندر دشت سار در تحریر
 وینہ تہ اندر تہ اکھ جو در
 ادہ طالب مہ نش مطلب ات
 کینہہ کالاه مہ نشہ تم روزان
 زان عنایت تہن بو تا تیر
 کینہہ بے قطب کینہہ ربال سیت
 کینہہ بے غوث کینہہ مہ چھمنہ یاد

فرادوان
 فرادوان
 فرادوان
 فرادوان

۴۱

بیدار
 بیدار
 بیدار
 بیدار

بیدار
 بیدار
 بیدار
 بیدار

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين الطيبين الطيِّبين
الطيبين الطيبين الطيبين
الطيبين الطيبين الطيبين
الطيبين الطيبين الطيبين

نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب
 وادیه سید ابی طالب بن سید ابی طالب
 جمع زبیر بن ابی جراح بن ابی طالب
 نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب

مال بدیه و دیو سیراه شد
 گیاه چھوات چھ کر دل سپرین
 اس چھ از خلق گوشه گیر گمت
 نہ درد لعل مال و نہ زانو
 پادشاه بد گری جلای وطن
 تہ چھو شکل مگر چھو کیا چسارہ
 دیو تو باز اکھ کھنکھ مایو
 نوہ ضربہ بنتہ دیو تہرہ
 چھو اسلہ پٹ زیادشہ فرمان
 اس کرد حکم پادشہ جاری
 آئی از ہر طرف سمت مردم
 دوستان اس دل پر کتہ
 شیخ و دل طالعین تماشا بین
 مخلص پس سوزیور و زر

چھ تمک مستحق غریب گدا
 اس چھ سکین فقیر لے سامان
 ترک از ہر ہفتہ فقیر گمت
 نہ کھوژ و جاشی نہ سر زانو
 گیاه کر فاس مرد مسافر زن
 نہ بہتہ گور تہ نہ بہتہ چسارہ
 یاز لوتہ گور بین آ نو
 مخلص خادمن کرد شہرہ
 اکھ کھنکھ و رسل سجلیکی آن
 اس چھ مجبورون بہ لا پاری
 و تہو بکشمیر ہر دم و ہر دم
 دشمنان شاد اس رخندہ
 لے غم شاہ لے غم مسکین
 تم نہ آون سپن باڑا سبر

نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب
 وادیه سید ابی طالب بن سید ابی طالب
 جمع زبیر بن ابی جراح بن ابی طالب
 نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب

۲۳

نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب
 وادیه سید ابی طالب بن سید ابی طالب
 جمع زبیر بن ابی جراح بن ابی طالب
 نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب

نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب
 وادیه سید ابی طالب بن سید ابی طالب
 جمع زبیر بن ابی جراح بن ابی طالب
 نور شاهین بن سید ابوالفضل بن علی بن ابی طالب

در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال

در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال

۲۲

کرده بهت تلون سوکینه زده
 روز پانه بدر سوپ ستاده
 کرد یک این به مال دولت دیا
 بدیه پر جوم منب از خدا
 تش سحاه شیخ خوش ته راضی گو
 او بر جوش رحمتک ریاد
 کرده نادن الهداوس ناد
 آن گور اوچه کله ته بسته
 کیا به عجاب ز کار سجانی
 گو الهدا و باز در خانه
 کله ته پوست ترن گن سینه
 ان الهدا و فی بصدا هنگ
 تم کرده عرض را و ثانیه هون
 و پوسه خن سچو کرده واکه رنگ

وانه شخص نشسته سویت بر در
 اشرفی مادر و ن فرستاده
 کرده در راه حق بشیخ نشاد
 جوم فقط مرصا شیخ مدرا
 عفویش آن گناه ماضی گو
 از کمال و کرم بغیرت آوا
 او حاضر تمش سین ارشاد
 میان مخلص ته یار گیس خسته
 مچو نا اختیار سلطان
 سنبین اوچه ریزه ته دانه
 بیه کینه ریزه اوچه ته استخوان
 و پوسه خن چو کته زورم رنگ
 اینه کونه اینده مه پراطم مون
 بنه از فضل تت عجاب رنگ

در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال

در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال
 در کمال کمال و در کمال کمال

دوونہ کئے
 سطرین تیر مارے
 سگو ریت میں
 لکھتے ہیں
 عقیقہ
 تیرے لئے
 نہ دھت
 اے سوازل
 نصیب

مخلص آیه غیره نش پچوننگ
گوئمن نش جمع سو بڈ انبر
دت الی زنہ پانثہ بہت جہرہ
انٹاون تہ گورسندوی حسن و خار
ہیچم شمع کاملن کڈ زڈ
ہیہ کہت ام و لون اہستہ
ہیچ ہوندا رخ تس ہونہ رود
تہ وچہت گوا سے سٹھاہ ہیت
رفع خجرت کردن نہر خندہ
چھونہ لازم رٹون یہ مال نیاز
ار پچو ار پچو نارہ سین پڑ
بہت یہ نہ پور نیون جل متی
والوفیرت دوبارہ و تھو محشر
بیہ کاہنہ جیلہ ماچو پو متو یاد

२५

۱۰۵
افروز است در دل نه دوزخ بین
سوت زنده اصل همیدین
ضم الدیاع قلب بپوش
سمع هم تو زمین
نقذ سوگوشتون
کرم راه جوهر
چرخ فانی غیبین پله از نهم
کلا بدرد

از دوا گو سوزناده زیاد و مشک
که چکیده کمانج رنگارنگ
یکم پنجاه که دوا
سورس دوس دوان نامه
که دواست اس زه سک فاضل
شاه گو گمبر
پیش نازل

از کفر و رب لذت بخش که
شده است بکجه غایت که
سید پادشاه خود را فرستاده
فدای خواهی نه کن منظره
مهرورز خاوند بیت سیت پیاده
چرخ درو آب تارود

آس پابلنده خاصه یکو کار
دو دوشی بی بی جغت و دوشی وار
تم دوشی خواجه زاده عالیجاه
تم دوشی پسر عالم در هر یک
اطلس پسر زاری تم دوشی
دکتر پسر زاری تم دوشی

پارچه بر دو صفحہ سان و ہمور
چہ و اکس نام پاک خواجہ حسن
دومیس ناز خواجہ اسحاق
کہ تہندی میان بلدیہ
دوپہ کہ دوشی سر بازار
پیش دوکان خود سو خواجہ حسن

آسوتندی دوکان کوئی مشہور
آسوتندی زعفران و سن
آسوتندی قفقہ و انش طاق
آسوتندی ہوشی اندر
آسوتندی پین کین پاپار
آسوتندی جام مس کاسن
کپوت بدوکان مست مستانہ
تیز و تھکدہ مے حجامت کر
کاسن مسی تدا مر اسندیان
رود و واجہ زبجہ مستانہ
وتھو سو مشہور پوشتہ لوند
کدہ اک قیمتی عریک تقان
از نظر و اوزان سوگو میرست
کر نہ تم از عریک کہنہ نقیر

دیو سہ خواجہ بیچہ تالیم
 چھ مہینہ معلوم چھینا
 گو سونا پیر تو کہ نیست و نشاد
 شش ہفت سال شش ہفتاد
 از پس چہ ہند و نہ ہست خانہ
 او تو چاہی بیشہ بہ پایہ
 کہ نہ انداز خواجہ آطہ
 کہ باندہ لب خانہ حق الزود
 کہین کہتہ دانہ نیوت طہ و دھان
 کہین سود و افشان
 کہین کہانہ

توبه لایق پیوسته بیانند و جاس
توبه دون پست رفیقان هوشیاری
توبه کردون بیدار دارا

دیکھتے ہیں کہ وہ مارا گیا ہو
تو دیکھتے ہیں کہ وہ مارا گیا ہو
تو دیکھتے ہیں کہ وہ مارا گیا ہو
تو دیکھتے ہیں کہ وہ مارا گیا ہو

۵۰
خواجہ حیران و چوہان کیمیا گویہ
در تعویذ و یوسہ کثیرہ خراج
شعین و یوسہ کثیرہ خراج
در تعویذ و یوسہ کثیرہ خراج
در تعویذ و یوسہ کثیرہ خراج
در تعویذ و یوسہ کثیرہ خراج

و تو ای که در این دنیا
دو روی خواهی داشت
و تو ای که در این دنیا
دو روی خواهی داشت

... ..

در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان

غمناک و خندان و دانا و شایسته
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان

۵۱
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان

آس هر دو دوان آهسته
 تش کتبه آهسته آهسته دامن تراو
 سان مالی آهسته روز سینه
 سخت بزارم بدار جهان
 گدازم و بیا بیا جونی
 زان و سالت سو با خدا واتی
 لایه ناوان آسمان و دشت
 و تپه بکوه غیره و شیر و پلنگ
 هزاره رست ناوتار بد و شوار
 پیر چو بوی کوه ته عایه پوت و اوس
 سوپن و اصل خدا بهتر
 گوشتن عسل و شکوی تاثیر
 دونون پس خطاب قاری گو
 خون ماران بهر مر سیر آس

نواجه اندر سراق او خسته
 هاس افسوس آهسته تره را و
 تش آهسته آهسته قدر روز سینه
 دونوی سردم بکار جهان
 کرم و عهد بر خدای جونی
 یس آگاه پیش اولیا واتی
 پیره پیره کسان با مسیح
 پیره پیره کفن فوئس نریازنگ
 تاره رست آهسته صدق تار
 پیره رست و پیره کفره دریادش
 بیم رلون زوره دامن رهبر
 پیر و عسل و فقه و فقه پیر
 فیض قرات بهر دو جاری گو
 اشک ماران چشموی تر آس

در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان
 در این جهان بوی جان بوی جان بوی جان بوی جان

زانه سوی پادشاه
 لذت یافتی
 لذت یافتی
 فواجه در خالقه
 بیست و نه
 بیست و نه

منگو الا اذن منگوقاغان
چچوگر اذن منگوقاغان

شاه بیل جناب پاک ضمیر
 آوسوی در فساد رحمن شاه
 تمندی بیندین سپین اسلام
 خانقاه بیوتت چو اندر دشت
 نت اندر خواجہ حسن خلوت
 اکھ سو دود متوقراقہ کے سونہ
 گو دود ما بنونہ تس اذطار
 دو بیہ دو بیہ کینہ نہ نان و طعام
 شاد و بیہ یاد حق سو پخویر خواب
 نرن و دین گینہ نہ یہ کینہہ خبر
 محاصن اک بشیخ نان و طعام
 کر والہ دادنی سجدت پیش
 شیخی اک حصہ زمان و طعام
 ای حسن رٹ غذاتہ کر اذطار

سوچو بنياد دين در کشمير
بهر امداد دين از درگاه
گيه ترقی سینه سینه از تمام
سوی چو لشکر ته سوی تهنه مفر
کاهنه نه خبر پیر آسودا قفنت
بيستش فکر و دگر هم روزه !!
تبوکل کردن باب گذار
سش بنونه پئے گدانه شام !
بس با فطرتش دو قطره آب
خواجه از فاقه ماسپين لاغر
انو خواناه سيار بعد از شام
بيٹ حق قدرت کهنه درویش
تخنونه بر دوش تنونه بر لب نام
روز در سوز يار شب بيدار

بیمه دودیه
منگو الهی اونی اجازت
چشم که اذن نمی بخت
ننگه اندر خواجه
بخت دومه سو جوان الیوان کاوشام
سیت سیت شیر میوه نان و طعام
دومه که وقت نام و نشان
کردنش نوا جبه فی پستان

سایه بزمی که در آن می نشیند
چو پیران تنی که در آن می نشیند
سوی پیران نشیند بزمی که در آن می نشیند
میانه بزمی که در آن می نشیند
وای پناه کو که در آن می نشیند
وای پناه کو که در آن می نشیند
والله بل و جهت سپین در ریش

نیک و بد بارتش چو برگه در
تس جنم بخت چو مول مارن
تس تن نشسته دعا جنم چو کی

کیفیتِ خواجہ اسحاق قاری مرزا محبوب البیدہ
حضرت سلطان

عارف خاص خاص اندر طاق
تم کردی کتاب سلطانی
بیتک نشتر نظم آد
از کرامات حضرت سلطان
تم چو لکھوت سٹھاء عجائب تر
آؤند کیرہ تام چلہ پد گو
از جهان سرگردان بدر و فراق

سیدتیغی زین جغت سلطان
 تن طبعی شیخ پئے در مان
 اس کو شوق موت است از طار
 آس از شام تیار
 بعد از از او طار الله چلنوک اب
 آسو وجود پیش و جناب
 والدہ صاحبہ پیا نوی حال
 و نہ شیشہ کردن زیار
 و نہ شیشہ

والده صاحب پیر پیاوکی حال
و نه شش پیر کردن زیاد سوال
و نه شش پیر کردن زیاد سوال
و نه شش پیر کردن زیاد سوال

سینت دادنی کی یاد دلی کانی سوسن
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان

آتش بر و شمع مله قرآن
 تنوین نهفت قرات یاد
 از حرم جاجیان قرات دان
 و تو ساروی تیرهی قرات
 ذات پاکن کرم به بیداری
 سجده شکر و تومنه دانش کن
 آسوا خون بجان و دل به فدا
 واه افسوس کونه اسم زان
 را ورم دوه ز روی نادانی
 گوم فاس مع دل پر کسده
 از جهان سر و گوس هم بزار
 ترا ندیده و اس مرشد و هم
 و ایاه و چیمه رند و مستانه
 عابدین زاهدین و هر و چیمه

چون لوتس نشه دانه پیران
 در تیر سپین سماء استاد
 وارت پر مین نشه شمران
 بوز غریبه چینه تفاوت تیت
 پیوسته احاطی لقب داری
 کوس شهر و داره قساری نو
 آس و حیران کفران ز واد خدا
 مر و چیمه داره حضرت سلطان
 کونه ت گوس چیمه شیعیان
 لاطع گوس بیکه گنده
 پند نه کونه کینه نشه قسار
 گره پت گره تر اس گاه و شهر
 مست و مجذوب خسته و لودان
 عارفان عاشقان شهر و چیمه

سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان

سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان

سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان
 سو و جهان سو و جهان سو و جهان

در میان صاحب حالات
 ریح مسکون در نظر آسوس
 موکله بیت زبستی و مستی
 آسوس اختیار در هر کار
 از شریعت از حکم بیرون آسوس
 از دل و جان تنگدالی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 بولسته و ال شغیسی که الان
 در شب در روز هم بصبح و تمام
 بچوایی و سوسه تراوان
 چھوی غنیمت به نشسته کوی اکدم
 کشف حالات ایچمان شه کردن
 یکم که کیف تن چھوی بی جیف
 از شریعت سودعتی زانوم

صاحب کشف پوشیده صفات
 سینه ز آینه صاف تر آسوس
 آسوس پر فوق مرت مستی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 جان و دل تن به نیک قبول آسوس
 بولسته و ال شغیسی که الان
 گاه تریاک که انان بوزنگارنگ
 نقد باره و ال شغیسی که الان
 تن سوا آسوسه میبینه آرام
 سوسه اوصاف نشسته که باوان
 و و مان آسوسید گفترک محرم
 چھوی اگر سیر ملک جان شه کردن
 کیف کرسی شه کیف کرسی کیف
 مه نه راه به و لون تنده مالوم

در میان صاحب حالات
 ریح مسکون در نظر آسوس
 موکله بیت زبستی و مستی
 آسوس اختیار در هر کار
 از شریعت از حکم بیرون آسوس
 از دل و جان تنگدالی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 بولسته و ال شغیسی که الان
 در شب در روز هم بصبح و تمام
 بچوایی و سوسه تراوان
 چھوی غنیمت به نشسته کوی اکدم
 کشف حالات ایچمان شه کردن
 یکم که کیف تن چھوی بی جیف
 از شریعت سودعتی زانوم

در میان صاحب حالات
 ریح مسکون در نظر آسوس
 موکله بیت زبستی و مستی
 آسوس اختیار در هر کار
 از شریعت از حکم بیرون آسوس
 از دل و جان تنگدالی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 بولسته و ال شغیسی که الان
 در شب در روز هم بصبح و تمام
 بچوایی و سوسه تراوان
 چھوی غنیمت به نشسته کوی اکدم
 کشف حالات ایچمان شه کردن
 یکم که کیف تن چھوی بی جیف
 از شریعت سودعتی زانوم

در میان صاحب حالات
 ریح مسکون در نظر آسوس
 موکله بیت زبستی و مستی
 آسوس اختیار در هر کار
 از شریعت از حکم بیرون آسوس
 از دل و جان تنگدالی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 بولسته و ال شغیسی که الان
 در شب در روز هم بصبح و تمام
 بچوایی و سوسه تراوان
 چھوی غنیمت به نشسته کوی اکدم
 کشف حالات ایچمان شه کردن
 یکم که کیف تن چھوی بی جیف
 از شریعت سودعتی زانوم

در میان صاحب حالات
 ریح مسکون در نظر آسوس
 موکله بیت زبستی و مستی
 آسوس اختیار در هر کار
 از شریعت از حکم بیرون آسوس
 از دل و جان تنگدالی
 نشسته و چه و چه انان بوزنگارنگ
 بولسته و ال شغیسی که الان
 در شب در روز هم بصبح و تمام
 بچوایی و سوسه تراوان
 چھوی غنیمت به نشسته کوی اکدم
 کشف حالات ایچمان شه کردن
 یکم که کیف تن چھوی بی جیف
 از شریعت سودعتی زانوم

سوید سلطان و شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان

یس اشاره کرد که جلوسک مه کونه رنگه و بکونه کانه کت مه اس در خانه بیه کوم خیال کرد که کت جایه دفن کس تت او گوس تت جایه و چیه فتاده گومه در دل خیال دیوانه دفن کونه کرد که چو گیاه معنی اس فیرت بخانه پیر حسرت و چیه در خواب ام روحانی تم دیوم پانه چوک شریعت ان بدعتی مرده از شریعت دور یت کردن ام فساد از شومی تن توی قهر حق بین نازل یس کس بیج بقهر بزدان گو	و التوبیه فی نفس دست بوسکه تیز کردیم بخانه رخصت مه و چیه اس شش بنو گیاه حال پانته وده کدته کیانه تھا و گراو اسود و لان پره سو جانزاده اسور تو صاحباه پیرستانه اصل معنی امک خزانے یه چو افتاده گیاه چو معنی ات صاحباه اک شش لوزانی کیانه چوک اندر موت حیران اسود ریشه روز و شب مخور و الیه گو مرید مخدومی نیه شش ون محاصو حاصل تس ته از شیخ حمزه سلطان گو
--	---

سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان

سوید سلطان و شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان

سوید سلطان و شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان
 سوید ابدا غوث شیخ زمان

گویند که این حضرت سلطان
 درین پادشاهی که در آن زمان
 بود از فغانان و در آن
 زمان از فغانان و در آن

داده والت لدون سوناس منتر	نور لایم لدن چیه واکس منتر
پتیه ناس اندیه چیه زیاده بر رواج	ناکن از کمال استدراج

در پیاسیه خواجه اسحاق قاری روم بجد محبوب عالم

خواجه اسحاق اسود و تربیاب زور کیش خرافه کس درون گوید بر بار حضرت سلطان پشتم که گریه پاسته دهنه سینه چو توبه بر و نشان گدازه از اسب و اثره مایه تراو پنهانک تنکاده بیشک خواجه گویند تیر در خانه آن زرو مال و زلیخه و جاداد خرو و پیاریت سون در لعل	در دو سوزن اندر دزان چو کباب گاسه ز کندنه تیر در گردن خون ماران بصدق از دل جان کر سو خای نه تیر راکه کره سوی توبه اده اسلج نان اده باحق زده استقامت تقاوا ددن دوی نله دون موثری پتاکه کدونه اسباب مال و سامانه همه راه خدا بیکدم داد کردنه حیرات خرج ساری مال
--	--

چو بی دین و دین و دین
 چو بی دین و دین و دین
 چو بی دین و دین و دین
 چو بی دین و دین و دین

۹۰
 خواجه اسحاق قاری روم
 در طوایف کربلا
 خرو و پیاریت سون در لعل

گویند که این حضرت سلطان
 درین پادشاهی که در آن زمان
 بود از فغانان و در آن
 زمان از فغانان و در آن

و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است

تس رفلن ته بصر و بشتام
 و و به گویسنگریس مقرا آسو
 یوت تکلف تس به و فک و وال
 خواجه کبار خوش طبیعت آسو
 یکطرف آسو تس غلام و کثیر
 یکطرف در حرم به وی رویه
 یکطرف خادمان کمربسته
 یکطرف آشنایان و کمر تس
 گوا که جذب طبیعت از همه دور
 رود به بیت تس ان خاکستر
 لیله ثانیان و او جوان محزون
 نال تس آسو مرده هندی سوند پوست

با گرون خلقی سونان و طعام
 دانسته ها اول تکلف برابر آو
 سوته تت فکره ذکره تنو خوسال
 پروریده ز ناز و نعمت آسو
 یکطرف تس ذخیره از همه چیز
 ناز نین به تیا سمن بود به
 بهت افش کت کتاب گلدسته
 مال و اسباب ز روزی و تس
 از قیام کرده زنده پاش سوز
 خسته دل خام به تس به زور
 آسو نال ز روز و حیرت خون
 و ده ویش ای بهانه دوست

و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است

و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است

بیان تقصیر کردن حو اسحاق قاری و بیانه زه
 محبوب العالم

و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است و در کتب معتبره که در این باب نوشته شده است

مریز ماوان تا نشسته
 شنه ماوان ناوه منده
 کوه ماوان تپه جا غنچه
 مریز ماوان تا نشسته
 شنه ماوان ناوه منده
 کوه ماوان تپه جا غنچه

و در میان این دو
 مار اندر پهن پهن
 مریز ماوان تا نشسته
 شنه ماوان ناوه منده
 کوه ماوان تپه جا غنچه

پس این هم مسجی رنو کعبه در نسبش لقب گنایه اسو آسود عالمه ز ایل قیامین عالم با غمسل ز ایل کمال تمسندی فیضه شیره مکمل گو هم بجاه وحش هم سین مغرور و مبدع کار پاوشا همسیت مفتی شهر بده اقباله که بصبح و شبام که در بار یله بیت اسهس خجاطر میل هوشش با هوشش طرقه گویان مرجباه تم کران بدولتیش گاه با سپه لگام دین زر کار ترنگه ماران رنگه گیرن تن	پس این عام لوک و تبا به خاصه عالم به تیز رانی اسو پرون تم علم پیش شمس الدین نامور خواجه شمس الدین پال تس پته پیش میرافضل گو عالم به نظیر گوشت هور میل نش اسو مال و جا همسیت آسوبا پادشاه هم پیاله روز و شب آسوبا شهان تس کار که سوارے که بجستی سیل آسوبا کوبه به پس و پس یوان تم و چچان آسوشان و شوکتش گاه بزانه پانه نیرھی بازار گاه پرندهس گاه ترکه داره پل
--	--

عام دین دولت
 اسهس لایم بکر ما دولت
 دیو ملت وای یک چهل کل
 امه وای یک چهل کل
 مریز ماوان تا نشسته
 شنه ماوان ناوه منده
 کوه ماوان تپه جا غنچه

یکی در پی در پی
 یکی در پی در پی
 یکی در پی در پی
 یکی در پی در پی
 یکی در پی در پی
 یکی در پی در پی

در این کتاب که در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر در این شهر قاضی کشمیر

مفتی شهر قاضی کشمیر
 تشنه مهره دوس زبیت المال
 بیه از غله خرج خانه متس
 آسود و عیش پادشاهان زن
 طبعه شیخن به شور و غوغا بلور
 تش و دیوان و ن آس شه بعد سلام
 زده و پس چو غریبه در ویشام
 چو گدازان و ما بسکینی
 رایه بی پایه سوچو در خلوت
 گو سو خاد م خدمت او نرود
 حضرت شیخنی کرو توه یاد
 یام تم بوز شیخه سوند پیغام
 خادش پیش سلطان آو
 بیت حق بین تتهوی تش پور

آسودت بابه صاحب جلیه
 آسست هست ده تی ورسال
 بوژ تهن خرج سالیانه متس
 طالب جاه و مال در هر فن
 خادما که متولفتاضی سوز
 بدست و تکلیف پی پی بیت تام
 مرو مسکین ساده ده با شاه
 کره معلوم کتفه کهنه دینی
 محض الله بد کرد و شفقت
 کر نه آو حضرت داود ا
 کهنه پر شهوان چوس قوی هو دیوان ناد
 زن متس آو غیبکوی الهام
 تش تی لرزه بمیه سیتن زاو
 گوس هوش و تواس ساروی در

در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر

۶۲

کینه بخت شمس
 کینه بخت شمس
 کینه بخت شمس
 کینه بخت شمس

در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر
 در این شهر قاضی کشمیر

در او صبحی نه مال نه تراوت
 و نه شبی نه مال نه تراوت
 و نه صبحی نه مال نه تراوت
 و نه شبی نه مال نه تراوت

ایت شه غفلتس اندر کهارن
 و پیر شین شه کوه بنیاد
 یس به زانت زحق کفره غافل
 به دلفن شیخه سند پین تیر
 پیره سوند تیر کت نشانس
 از هو او بوس پین بیزار
 لواثر و ضمیر مولا نا
 از درد جاه و مال گو تفرین
 گو پر اکند دل بجان خوش
 رات راتش و ان بزار کی آسو
 کمره آرام تم اس ساعش
 یس اکس سه در جگر از ار
 لش ایا خواب یا کرا آرام
 مولیس بنو تهوی حساله
 کدنه و دوو بعین سختی رات

تیرت مرسل تا بنیا مارن!
 علم پیر پیر شه گوک سودانی!
 لش چو افسوس وادیا حاصل
 بر دل مولوی سپن جلد گیر
 مولیس تتی سو غفلت شرح
 کمره تهوی پیره شد شارن کار
 راز حق جلد گیر مولا نا
 در دامت سپن شهادت نمین
 خون مارن ز دیده اول ریش
 پان مارن ز پیر اری آسو
 مژده بر مژده کوه لستس راتش
 از غم درد تازه اسس نار
 کمره و دوو صبح سوی تا شام
 که و سان بون که کسان با نا
 اس زن گیشن حسن شهادت

بزرگ صبحی تفرین
 و نه شبی نه مال نه تراوت
 و نه صبحی نه مال نه تراوت
 و نه شبی نه مال نه تراوت

۱۵

بزرگ صبحی تفرین
 و نه شبی نه مال نه تراوت
 و نه صبحی نه مال نه تراوت
 و نه شبی نه مال نه تراوت

بزرگ صبحی تفرین
 و نه شبی نه مال نه تراوت
 و نه صبحی نه مال نه تراوت
 و نه شبی نه مال نه تراوت

مولی بگوشت است سلطان نیست
 تاج بر سر کلاه چو دوزخ است
 حال اینست چو دوزخ است
 به دور دالم برید دست دادن

سونه دیوانه کار خود بسیار
 آسولیس کام شیخ و روان
 اندرین سال تس پین کینه سال
 و بیوت شین خیال و انانی
 مته تهاوک تمس سجدت کار
 نصف رالتس تجدس کثر آب
 ای بمارس سراج اسود و وا
 مولیس زیر خدمت بیک
 نصف رالتس تجدس کثر آب
 گرمی آب تس سوز و رون
 ایستاده سو آب هست بر در
 ایستاده سو آب هست بر در
 گواهی پاٹ واریاه کالاه
 هینه سینه من از هستی گو
 نبض بین حکیمنی ز افون

آسویا سوش محو در هر کار
 تس سوترن تاج تالیه تهاوان
 هینه سینه منوت سندا حوال
 تس انرا دونه ز ملانی
 شه کران آسولیس گرم تیار
 آسوتهاوان تیار با اسباب
 نه حکمن حکم تهاو روا
 زن ولوک لور کوی سو خلعت بیک
 آسوا سان تیار و رت و تاب
 آب زهر و ویدیه مارون خون
 از سر شام تا بوقت و گره
 از سر صبح تا بوقت سحر
 تس منوع و گره منوح لاله
 قابل سرحق پرستی گو
 زیره تجو یزداد لد افون !!

سوچه کم برید چو دوزخ
 و بهیسان آفتاب زدن تابان
 حال اینست چو مولی باون
 شر دور دالم برید دست دادن

۶۶

و شمس بر کلاه سلطانی
 زن بواجوس سکندر شانی
 و چو دوزخ و خواب
 و شمس آفتاب عالم تاب
 گو طلوع آفتاب بر سر
 می بین اضطراب بر سر
 می بین اضطراب بر سر

از دونه سینه کباب نور
 تانته پستانه نور گوم
 بویان لوبه جیب نور
 از دونه سینه کباب نور
 تانته پستانه نور گوم
 بویان لوبه جیب نور

چه سبب از زبان ثنات با
 چه سبب از زبان بصلت با
 چه سبب از زبان بصلت با
 چه سبب از زبان بصلت با

حمد شد به آفتاب نور
 یا ارا دات نته سو عرفان آسو
 یا سو نور آسو از ولایت پیر
 نته مانور حق سپین مشهور
 چه سقیس نور سی سٹھاہ تاویل
 مہ تھی دوہہ دیو تو بیعت
 راز حقش مہ چشمہ کریم باز
 بی کہ دہیں بحال خود آگاہ
 دیوہہ شیخن مہ استیاریہ کرم
 از ہبہ اولیا مخم یاری
 و چہمہ در خواب نشہ لولاک
 قلین دیو پو چہوس جہانک شاہ
 یہ تم مصرعہ پر تو بسیار
 سو کی اشارہ نہ کن چہوار شوکت
 کا شتی وصف چھی نہ دولت نام
 کلک تقدیر چھی زبان تن

یس شہ پٹ از خدا سپین بطور
 معرفت نته نور ایمان آسو
 نتوسین حال از غنایت پیر
 نته بلا شہہ نور ایندو بود
 و رحمہ حال چھی بقرب دلیل
 دیوہہ دیوہہ مہ تراویم رحمت
 مادہ پیر وہہ یاویم کینہہ راز
 شہہ اول بلہ و ترک مہ کلاہ
 ت شہس منرخیل وارہ کرم
 انبیاءن نشہ مدد گاری
 ای پران آس از لسان پاک
 کا قیس نہ ملک دولت حبابہ
 یہ پران کر متوسٹھاہ تکرار
 چہک شہ کاتب تہ ناو چھی دولت
 دیوہہ نام ہم برابر آم با
 کیا نہ لون واکلم نشان کن

چھ سبب از زبان ثنات با
 چھ سبب از زبان بصلت با
 چھ سبب از زبان بصلت با
 چھ سبب از زبان بصلت با

۶۷

سنہ ۱۰۰۰ قمری
 سنہ ۱۰۰۰ قمری
 سنہ ۱۰۰۰ قمری
 سنہ ۱۰۰۰ قمری

کلمہ پیت کلمہ پیت کلمہ پیت
 کلمہ پیت کلمہ پیت کلمہ پیت
 کلمہ پیت کلمہ پیت کلمہ پیت
 کلمہ پیت کلمہ پیت کلمہ پیت

دپوشه شیخ چو الهندین هیرت
 چو آنان تدریان گارته ماز
 مته و ملک هندین چو هیرت اند
 توره فرماویم شه لفظ باز اار
 ان ساروی تک توره سالانه
 بد پرتھی کانه یکت توره چو کاک
 پیو موس از حضرت سلطان
 دپوشه پالتی پیره سند فرمان
 کوس باز توره پیره سند مالوم
 حضرت شیخ و تربسم گه
 واه افسوس کونه حق از فوت
 عالم مولوی کرا فوت کار
 مه دپوشه هر پیر خود مالوم
 توره دپوشه کلام بیهوده
 مه ته بوزت بنار زار و دم

[illegible]

۴۸
سختن کلاه
پایه سوی سبک
سبک یک لاله
درین سبک محبوب العالم در
واستان این است بطریق و
پایه یار ناموس
پوره رسید به غالب
و او دخانی عالم چرم
مجاوضه آن

خروج حمزه از پناه دود و بپایان رسید
گرفت لقمه ای با پیچید و در امتداد
سوار شد گوی که کورس به پیش
بیاورد به پایم فیر است بماند
جودین باز و زنگ و تاز

مردمان کو فانی
چو پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان

مردمان کو فانی
چو پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان

مولوی چرب دار بولست
بلوگت درت مولوی مکمل آسو
پس ز خویش و قبیلہ آئیں شرم
گوسو از رنگ و نام خود نادوم
زانو شیخن گر کردن پس سهر
بیه دومیہ ز حضرت سلطان
تو در کس تھاویٹ و دولن
ہمہ سباب سیر باغ تہ آن
خادومن گوریہ پیش گرم النون
اوشیخن بہ مولوی داود
چرم ول پوہر تہ لاک بیا
مولوی و تھو النون بجا فرمان
ازرہ نادپور گو ووران
تس نہ پرواہہ امر شہ شاد
اڑ دیان مولوی چہو دیوانہ

نادپورس اندر بلہ تم و ات
چہولت داسنس پلس تل آسو
وامنہ بلہ تلہ تراون نرم
پوہ مخدوم از سپن خادم
زن نہ تس آس گیمترن بہ خیر
بہ الہداد ای سپن فرمان
گھرہ پانپور بولست شامین
بیمہ اکہ چرم از دباغ تہ آن
ہمہ سامانہ بیمہ چرم النون
وت تہ ول چرم خام پالنہ
کاسہ زرگت پلس گھرک زیبا
ورا و بروہنہ بروہنہ بوجہ حضرت سلطان
احسن خندہ ہون زن اوران
سو در آل حال پیو بہ اصل مراد
اڑ دیان بہ چہومست و ستانہ

مولوی کو فانی
چو پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان

مولوی کو فانی
چو پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان

مولوی کو فانی
چو پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان
و پادشاهان و پادشاهان

وصف ذاتی بمزکن از غیب
 کدنه ازین غیب گفت کلام
 مایه از ادب و علم و دین
 عقلت اندیز گفت کلام
 دین و دیار و دین و دین
 او دینت از آن دین و دین
 جوده دت در مقام ناز و دین

شاد و دیار حق از سجیده
 نه بنک اده صاحب ارشاد
 ذکر و منظر فکر چپی روانس راج
 هر بانی تنس سپن از شاه
 سوخت خلعت الهی ران
 مصداق آسومند آشان
 کرد منصور سو حضرت خاکی
 محض بر فضل و جلال سو سو
 آتوسوی ملک کده تم در جنگ
 بعض کین و طح سیرت بد
 پانیر بخیر تم کرن ابرتر
 فکر تارون ته پنه این تارون
 بر تراز فکر به نهایت مدبا
 از تجلی بفیض تم چاروی
 جلوه ذات او سو در هر سو
 مولویست ته فتوح سپن

اتح کپور جسم و جان دل دیده
 کده کرد ذکر و فکر چپی او را
 فکر کرد ذکر چپی تره جالس راج
 هم مصداق عصا کلاه و قبا
 سو کلاه تاج پادشاه چپی ران
 سو عصا نیر بهر مد خوان
 شیخ حمزن باین شرف نامی
 بر سر کوه شکال سو سو
 کده لا لون بنفس خود تم جنگ
 فوج نضاک تفاق رشک و حسد
 کرد معلوب نفس چپی شکر
 توه پنه به ملک دل کارن
 و چینه ملکان حد غایت بد
 عرش ته فرش تنه اندر ساری
 فوج فوج ملک و چمن بر کوه
 تار او در ملک روح روح سپن

عقلت اندیز گفت کلام
 دین و دیار و دین و دین
 او دینت از آن دین و دین
 جوده دت در مقام ناز و دین

مولوی بی مولوی سالم
 رود و دیار و قطر و آله سالم
 کتاب ساری یاد
 عین علم و کرم و زیاد
 بی بی بی بی بی بی
 بی بی بی بی بی بی
 بی بی بی بی بی بی
 بی بی بی بی بی بی

سولده شمس و سولده شمس
 ظاهر اشغال شمس و سولده شمس
 باطن سولده شمس و سولده شمس
 سولده شمس و سولده شمس

فتنه کار می که با طعنه تمیز
 مه کنن گویا نوی و لک لک
 یکنواخت یکماه چو عاشق بنزد
 یکماه چو دورت عارف بنزد
 این کما حق یکه از نور شهود
 سوچو غاس غریب بود و در نا بود

یو اکھا آسه ورازل مقبول
چونه کاهنه نامید ازورگاه

کیا یہ جو عاشق ہندو
سیدہ فاس غریب بود و زنا بود

شیخ وقت حضرت ملا داود
رو و پیامر میر خودت اسم
گوتهوی خودت ستغرق
از ره کویه نامه فوج سپاه
شن رتن اسوتت و درتت جنگ
جنگی شوره لوف طاسوسیت
نم دوشی فوج جنگ که کف
مولوی حبایه جنگی ایدر
به پیش ویدیه شن رتن منند جنگ

۷۲

موند با عالم دنیا و از میان
دراو از این وان جدا از میان
مولوین شسته زور ووری
بیچ خلوت شنگیال کیری
شعبه که ز جابی خلوت دراو
ناگسی پی طهارت دراو
دجینه شیخ ضاه سفید بر آب
پین پین سوورث
قد و قام

شمع الہی
 ناکستی پائے طہارۃ
 دھیمہ شیخ ضاہ سفید برکت
 بیچین سنین سو ورتب و تاب
 قند و فامنت بلند و بالا
 سر و تخت اولون سولالا
 مولوی رو و در ایٹاودہ
 مردی چھپ کنتہ پری زادہ
 چھپ بابا داکے و گدہ
 سنے آہیں کہنید و رگدہ

[illegible][illegible]

بیت
پیر تو سپید شاه ملک بقا
عارف در صاحب تقوی
از ریاضت هوای پاک نفس
یا نجب پشم که در نقاب
بات لذت ز راه

کہ رسول پر گئے نہ مالک
 رسول ذات تین سبیا و خیر
 چہ رسول ذات نبیان
 مطلع نور

آو پیرس نشہ پکان پیاده
ترا و ہمدوش شیختی تس حیلے
و چھنہ در سرخو یانہ نش
یہ تبروک متن پیت مقصوم
یہ ولون سرسیر ببولانا
ہمناون بمبند ارشاد
بلکہ منظور گو بفرزند
طالبان و متش کمن ساری
یس اکس پٹ او نظر تراوک
از نظر طالبان منور گے
غازی دین نصیب نازی گو
اکھ نظر کر متوبہ مستظوری
صاحب راز اہل حال سین
بیدانک طالبان ہند و ریاد

رد و پیر ادب سوالیتاده
 دچھنہ تاشیرتس ز نور خدای
 کو تہ چیرکت کینہہ خیانتس
 پیش سید جمالین خدم
 و چھنہ اندر طریق حق دانا
 مچھوت ز مذلتس حق سناد
 اسو مال متسین دلبندی
 گو تھوی فیض حق ادہ جاری
 زان نظر زن سو معرفت چاک
 ثابت استاوسی برابرے
 میرادہ ناز و کسب یاری گو
 شیخ مسعودیس چوپا پوری
 شش مکمل کل محال سین
 گزہ آسون مہ از فلک امداد

محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کریم اللہ تعالیٰ علیہ وسلم
 حضرت شیخ ہر دی ریشی
 کہ عجب بہت یاد دہاؤ !
 خالص زونوی بوی اندولایت شری

[illegible]

دری لاریان خلق از هر سوی
 پاوشه های ز بار طلب ریشی
 دراد ریشی سوار صفای
 دراد ریشی بلبه اسلک و در حال
 دراد ریشی بلبه اسلک و در حال
 دراد ریشی بلبه اسلک و در حال

ثاواندر دلتغ سلطانی
 یس کاه بنه شاهسی همراه

گرنه تم سیر باغ سلطانی
 تسرچو محتاج پرت اکاه بنه نیاز

بیان رفتن قطب السالکین بهر حلقه عارفین حضرت
 شیخ حمزه درایتی نزد ریشی مال رحمه الله علیهم اجمعین

کنج عرفان سو حضرت سلطان
 اگر تموع سزم بهر سیر مراج
 جو درس ایست شوماه در سلطان
 یارتش هم کاب گے اکثر
 شیخ دادو هم حسن قاری
 عالمان هم بهیه ملا احمد
 طالبان مخلصان ساری بار
 درایتی و ات خرم و دشتاد
 و تھوار شیخ شہرہ در ہر حرب

درة التاج اولیاء جهان
 آسودین تہ عارفین سرتاج
 در او یابہ شیخ حضرت سلطان
 خواجہ اسحاق ہولوی حیدر
 خادمان طالبان حق ساری
 دست اندر سر رکابش زد
 اس شخص ہمہ جہلو بردار
 ایچسی از چو ناد اسلام باد
 داد کامس اندر جہانکشاہ

سوزش بکجهان دارای
 سو چو پاری از حضرت مبارکی
 مہ کنہ تہ خف نہ پور تم
 مار کنہ تہ خف نہ پور تم
 منع و بط کا و قار یکجہا
 پیش آمد پیش خود موجود
 و انوار غیبش تہ ساروی زود

مہ کنہ تہ خف نہ پور تم
 مار کنہ تہ خف نہ پور تم
 منع و بط کا و قار یکجہا
 پیش آمد پیش خود موجود
 و انوار غیبش تہ ساروی زود

مطلوع از دامن کونین
 در حالت شہرہ دوم
 در حالت شہرہ دوم
 در حالت شہرہ دوم

فہرست کتاب و تارہ قرین غزلیات سنہ ۱۰۰۰

نام کتاب	قیمت	نام کتاب	قیمت	نام کتاب	قیمت
گلرنگ کمان و مکمل	۱۲	بیاض مشتاق	۲	بیاض احمد بھاری حصہ اول	۲
حبہ خاتون کمان	۸	ترانہ یوسف زرگر	۲	بیاض احمد بھاری حصہ دوم	۲
وامق عسدر اکمان	۸	ترانہ بلبل	۲	بیاض احمد بھاری حصہ سوم	۲
کاشتر سلطان	۱۰	پیام مگر	۲	بیاض احمد بھاری حصہ چہارم	۲
مارون رستید کمان	۳	ریشی نامہ حصہ اول	۲	بیاض احمد بھاری حصہ پنجم	۲
یوسف نینجا کمان	۸	ریشی نامہ حصہ دوم	۲	بیاض احمد بھاری حصہ ششم	۲
دشمن منصور کمان	۴	میلاد النبی حصہ اول	۲	بیاض محمود وازہ حصہ اول	۲
بہار مدینہ	۴	میلاد النبی حصہ دوم	۲	بیاض وازہ محمود حصہ دوم	۲
قصہ الال ہدی	۱۰	کاشتر دژ	۲	بیاض وازہ حصہ اول	۲
کاشتر مارہ باگے	۶	بیاض محمود گامی	۲	بیاض وازہ حصہ دوم	۲
کاشتر قصیدہ بدوہ	۳	پیام بیتاب	۲	ترانہ محمد سراج حصہ اول	۲
غنائت ہر مہر کتبہ و عا	۲	یسر القرآن	۲	ترانہ محمد سراج حصہ دوم	۲
وہائے صبح و شام	۳	اور او فتیبہ	۳	ترانہ محمد سراج حصہ سوم	۲
قصہ سلطان مغرور	۲	اور او قادیہ	۲	کلام عمہ میر حصہ اول	۲
کاشتر نوز نامہ	۲	ادنان اور پیکانے	۲	کلام عمہ میر حصہ دوم	۲
سوز چمن	۲	بہارہ کمال	۲	الکیندن	۲

ملنے کا دست
شیخ غلام محمد پندار شہزادہ جلال کتب خانہ سراج گنج میر گنج

رعایتی اعلان

نفاذ سے پہلے دیکھ لیں

نفاذ سے پہلے دیکھ لیں

صاحبان۔ یہ کتب خانہ ۱۹۳۸ء سے جاری ہے۔ جو کہ خدا کے فضل و کرم سے روز افزوں ترقی پر ہے۔ اس کتب خانہ میں ہر قسم و فن کی کتابوں کا کافی ذخیرہ مثلاً عربی، اردو و فارسی، پنجابی، کشمیری، فروخت کے لئے موجود رہتی ہیں۔ ہمارا کتب خانہ اردن میفر وشی بسیار میفروشی کا مصداق ہے۔ مثلاً قرآن شریف، مترجم و معرا، حاملین، پنجپور سے بسیار سے فوٹو باؤشالان و لیڈران نے سال کی ڈائریاں جستر یاں کیلنڈر، عید کارڈ، کتب حکمت، مسائل، حدیث، فقہ، تعویذات، قصہ جات، جنگ نامے، تواریخ، ناویں، ڈرامے، افسانے، غزلیات وغیرہ وغیرہ نیز کتب درسی جماعت اول سے لیکر دسویں جماعت تک سامان پیشہ کی مثلاً کاغذ، قلم، دوات، سلیٹ، سیاہی، پینسل، منب وغیرہ ہم سے ہر وقت بار عایت تقو ک پر چوں مل سکتی ہیں۔ جو صاحب کتاب خریدنا چاہیں بہ ترسیل قیمت پیشگی یا بذریعہ دی۔ پی منڈگا سکتے ہیں۔ کارڈ آنے پر فہرست کتب مفت روانہ کیا جائیگا۔ دکانداروں کو خاص رعایت دی جائیگی۔ جملہ خطوط مندرجہ ذیل پتہ پر آنے چاہیں

شیخ غلام محمد اسٹریٹ تاج کتب خانہ ہمارا کج میر گزشتہ

ترجمہ کی علمی ادبی، اخلاقی، اردو، میری، فارسی، عربی اور باعلائی

کتاہیں ملت کا پتہ

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب

ہمارے جرنل کے بارے میں حاصل کاٹل مسجد رنگر مشیر

دکنیہ امداد اندر داری

